

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ & ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ & ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Αθήνα, 18 Αυγούστου 2015

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Θέμα : Συνέντευξη Τύπου Υπουργού Χ. Βερναρδάκη στην εφημερίδα "Παρασκήνιο"

ΣΥΡΙΖΑ και μνημόνιο είναι δύο έννοιες ασύμβατες, λένε οι εκ των έσω επικριτές σας. Ωστόσο, η πραγματικότητα είναι ότι το τρίτο μνημόνιο έχει την υπογραφή της πρώτης αριστερής κυβέρνησης.

Δεν έχουν άδικο. Ο ΣΥΡΙΖΑ, προφανώς, έχει υποστεί μια πολιτική ήττα, από την άποψη ότι οι βασικές παραδοχές με τις οποίες ξεκίνησε τη διαπραγμάτευση τον Ιανουάριο δεν επιτεύχθηκαν. Υπήρξε, όμως, ένα δίλημμα από εκείνη την ημέρα του «this is a coup», εάν για λόγους ιδεολογικούς παραιτείσαι και φεύγεις ή για λόγους πολιτικούς παραμένεις και διαχειρίζεσαι τη δυσμενή κατάσταση. Η απόδραση και η παραίτηση θα ήταν ό,τι χειρότερο για τον ΣΥΡΙΖΑ, για την Αριστερά και για τη χώρα. Η απόθεση των πολιτικών όπλων και η απόδραση από τις ευθύνες θα συνιστούσαν στρατηγική ήττα για τα επόμενα 100 χρόνια. Αυτό είναι και το λάθος, κατά τη γνώμη μου, της «εξ αριστερών» κριτικής που ασκείται στην κυβέρνηση. Η ευθύνη είναι να παραμείνεις και να δεις πώς μπορείς να επεξεργαστείς ένα σχέδιο εξόδου από αυτή την κατάσταση.

Πώς, όμως, φτάσαμε έως εδώ; Υπήρξαν λάθη, κάτι που παραδέχεται και ο πρωθυπουργός;

Υπήρξε, κατ' αρχήν, μια λάθος αντίληψη, ότι αρκούσε η πολιτική εντολή που έφερνε μια διαφορετική κυβέρνηση στην Ευρώπη, για να αλλάξουν οι πολιτικές της. Αυτό είναι μια ευγενική αντίληψη για την άσκηση της πολιτικής, όμως βαθιά ιδεαλιστική, δηλαδή μη πραγματιστική. Τα ζητήματα της δημοκρατίας έχουν υποχωρήσει πολύ στην Ευρώπη σε σχέση με τα οικονομικά και νομισματικά ζητήματα. Δυστυχώς, στην Ευρώπη αυτήν τη στιγμή δεν έχουν το πηδάλιο η πολιτική και η δημοκρατία, αλλά η οικονομία και οι τράπεζες. Η κυβέρνηση, επομένως, εγκλωβίστηκε σε μια ατέρμονη διαπραγμάτευση, η οποία, επιπλέον, από την πλευρά των δανειστών αποδείχθηκε προσχηματική. Δεν υπήρχε στην ουσία καμία αναζήτηση κάποιου συμβιβασμού, αντιθέτως, οι δανειστές εκπονούσαν

ένα σχέδιο που έλεγε ότι «θα εξαντλήσουμε οικονομικά τη χώρα». Από την πλευρά της, η κυβέρνηση δεν είχε κάνει τις απαραίτητες πολιτικές και άλλες κινήσεις για να ενισχύσει την όποια διαπραγματευτική της θέση.

Μήπως και η απόφαση για το δημοψήφισμα έφερε τα αντίθετα αποτελέσματα στα διαπραγματευτικά ατού της κυβέρνησης;

Το δημοψήφισμα ήταν μια προσπάθεια διαφυγής προς τη δημοκρατική διέξοδο, φτάνοντας μάλιστα το ελληνικό πρόβλημα στην αποκορύφωση της διεθνοποίησης του στην Ευρώπη.

Αυτό έτσι κι αλλιώς αποτελεί μια επιτυχία της κυβέρνησης, γιατί από όλους συνειδητοποιήθηκε ότι το πρόβλημα δεν είναι οι κακοί Έλληνες που δεν δουλεύουν, αλλά είναι ένα ευρύτερο πρόβλημα οικονομικής αρχιτεκτονικής της ΕΕ και της κυριαρχίας των αγορών. Όμως, η γενική εικόνα είναι ότι πλέον βρισκόμαστε σε ένα διαφορετικό ιστορικό και πολικο-οικονομικό περιβάλλον και από αυτήν την άποψη πρέπει να αποτιμήσουμε την αποτυχία του «δημοκρατικού σχεδίου» της κυβέρνησης.

Άρα έχει και ο ΣΥΡΙΖΑ το «mea culpa* του...

Ναι, βεβαίως. Εγώ πιστεύω όπ έπρεπε να υπάρχουν εναλλακτικές διέξοδοι και δεν εννοώ Plan B, εννοώ εναλλακτικές οδούς πάνω στο θέμα της διαπραγμάτευσης. Για παράδειγμα, θα μπορούσε να έχει ψηφιστεί το νομοσχέδιο για τα εργασιακά τον Μάρτιο. Έτσι, στη διαπραγμάτευση θα έθετες τα ζητήματα επί άλλης βάσεως, θα είχες γραμμές άμυνας, όταν μάλιστα οι δανειστές δεν είχαν κοινή στάση στο θέμα. Πιθανώς, κάτι τέτοιο θα άλλαζε ία δεδομένα της διαπραγμάτευσης και ίο λέω αυτό εκ των υστέρων και βλέποντας ότι όσες ενέργειες και νομοθετικές πρωτοβουλίες έγιναν το εξάμηνο δεν ακυρώθηκαν εντέλει, όπως π.χ. επαναφορά των υπαλλήλων που είχαν τεθεί σε διαθεσιμότητα, οι ρυθμίσεις ίων χρεών, ίο νομοσχέδιο της Δικαιοσύνης κ.ο.κ.

Θα μπορούσε να έχει διακριβωθεί μια καλύτερη εναλλακτική, με άξονα την πιο γρήγορη διακυβέρνηση της χώρας, έτσι ώστε να έχεις μεγαλύτερα αποθέματα κινήσεων στη διαπραγμάτευση.

«Η απόδραση και η παραίτηση θα ήταν ό,τι χειρότερο για τον ΣΥΡΙΖΑ, για την Αριστερά και για τη χώρα» στην Ειρήνη Σαββοπούλου «Ο ΣΥΡΙΖΑ υπέστη μια πολιτική ήττα»

Και τώρα τι ; Πρέπει να προσφύγουμε στις κάλπες;

Προφανώς πρέπει να γίνουν εκλογές μέσα στο επόμενο δίμηνο. Πρέπει να παραχθεί μια καινούργια πολιτική εντολή. Η πολιτική εντολή με την οποία εξελέγη η κυβέρνηση τον Ιανουάριο αυτήν τη στιγμή έχει μετασχηματιστεί. Εξάλλου, στην παρούσα φάση η κυβέρνηση αιωρείται, είναι έωλη. Αυτό δεν μπορεί παρά να λυθεί δημοκρατικά.

Και η θα πείτε στον κόσμο, ότι φέρατε νέο μνημόνιο;

Κατ' αρχάς, πρέπει να γίνει μια αυτοκριτική της προηγούμενης περιόδου. Με διαφάνεια, ειλικρίνεια και δημοκρατία. Το δεύτερο που πρέπει να γίνει είναι να αποσαφηνιστεί η κεντρική πολιτική επιλογή. Είναι άλλο να πεις ότι είμαι αναγκασμένος να κινηθώ σε ένα πλαίσιο με το οποίο διαφωνώ, αλλά θα πρέπει να το χειριστώ, να το διορθώσω, να το

τροποποιήσω και είναι άλλο να πεις ότι αυτό είναι ένα καλό πλαίσιο και αυτή είναι η πολιτική μου. Το δεύτερο κάνει τον ΣΥΡΙΖΑ επισήμως μνημονικό κόμμα.

Το πρώτο, όμως, είναι μια επιλογή που λέει ότι είμαι, μεν, αναγκασμένος να κινηθώ σε ένα σφικτό πλαίσιο, αλλά θα προσπαθήσω να φτιάξω έναν οδικό χάρτη εξόδου από την κρίση και να αμβλύνω τα σκληρά μέτρα.

Άλλωστε, δεν τελειώνει η ιστορία με την υπογραφή της συμφωνίας, αντιθέτως ξεκινάει. Υπάρχει, επίσης, ακόμα μία σημαντική παράμετρος, το ποιος διαχειρίζεται ένα τέτοιο πρόγραμμα. Υπάρχει διαφορά για το εάν θα το διαχειριστεί μια κυβέρνηση της Δεξιάς με μια κυβέρνηση της Αριστεράς, το λέω λίγο σχηματικά. Όμως, βεβαίως, με τον οδικό χάρτη πρέπει να δικαιώνεται αυτή η διαφορά, όχι να γίνεται πιο νεφελώδης.

Ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να συνεχίσει με δύο αντικρουόμενες στρατηγικές, αυτήν του ευρώ και αυτήν της δραχμής;

Οι αντιφάσεις είναι πολύ μεγαλύτερες από το νόμισμα και όσοι περιορίζονται εκεί κάνουν λάθος. Το πρόβλημα είναι τι πολιτικές θα εφαρμόσεις. Για το θέμα της ενότητας του κόμματος θα επισημάνω απλώς το εξής: η στρατηγική των «αντιπάλων», εντός και εκτός συνόρων, είχε τρεις πυλώνες: Πρώτον την επιβολή της λιτότητας, δεύτερον την «αριστερή παρένθεση» στην κυβέρνηση, και τρίτον τη διάσπαση του ΣΥΡΙΖΑ. Το πρώτο έγινε εφικτό. Το δεύτερο και το τρίτο έχει μέχρι στιγμής αποφευχθεί. Το κόμμα πρέπει να παραμείνει ενωμένο και να μάθει να πολιτεύεται μέσα στην κοινωνία, με τις διαφορετικές του ιδέες, και να μην είναι πάντοτε μονοσήμαντα προσανατολισμένο προς την κυβέρνηση.

Ωστόσο, ο Παναγιώτης Λαφαζάνης δείχνει να τραβάει τον δικό του δρόμο...

Η ύπαρξη ενός νέου κόμματος δεν νομίζω ότι θα είχε τύχη. Είναι άλλο πράγμα να είσαι μια τάση μέσα στο κόμμα και άλλο να μετατρέψεις την τάση σε κόμμα. Το δεύτερο σημαίνει ότι είσαι αφηγητής ενός εθνικού προγράμματος, το οποίο οφείλεις να διαμορφώσεις με άλλες προϋποθέσεις και μεθόδους.

Δημόσιο μικρότερο ή πιο αποτελεσματικό; Το Δημόσιο είναι ήδη μικρό, άρα ανεπαρκές, και άρα δεν μπορεί να είναι και αποτελεσματικό. Έχει χάσει τα τελευταία πέντε χρόνια 350.000 ανθρώπους. Υπάρχουν υπηρεσίες που είναι υποστελεχομένες, γι' αυτό και πρέπει να δούμε την αναδιάρθρωσή του και αυτός είναι ο στόχος μας. Έτσι θα γίνει περισσότερο αποτελεσματικό και παραγωγικό.